

**Postanowienie z dnia 18 lutego 1997 r.
II UKN 4/97**

W sprawie, w której sąd I instancji wydał wyrok przed wejściem w życie ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz. U. Nr 43, poz. 189), do złożenia i rozpoznania rewizji stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 11 ust. 2), według których na postanowienie sądu apelacyjnego oddalające zażalenie na postanowienie sądu I instancji odmawiające przywrócenia terminu do złożenia rewizji środek odwoławczy nie przysługiwał.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Stefania Szymańska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lutego 1997 r. sprawy z wniosku Waława N. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w N.S. o rentę inwalidzką, na skutek kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 8 października 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie postanowieniem z 29 sierpnia 1995 r. oddalił wniosek Waława N. o przywrócenie terminu do wniesienia rewizji od wyroku wydanego przez ten Sąd w dniu 12 lipca 1995 r. Waław N. zaskarżył to postanowienie i w zażaleniu z dnia 30 sierpnia 1996 r. wniósł o jego zmianę, po raz kolejny podnosząc, że po ogłoszeniu wyroku został poinformowany przez sędziego, iż otrzyma wyrok do domu na piśmie.

Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 24 kwietnia 1996 r. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Wojewódzkiemu do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Wojewódzki w Krakowie postanowieniem z 29 sierpnia 1996 r. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia rewizji, zaś Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z 8 października 1996 r. oddalił kolejne zażalenie Waława N. Sąd Apelacyjny stwierdził, iż Sąd I instancji ma rację, że - stosując obiektywne mierniki staranności - skarżący nie wykazał się należyłą starannością w podejmowaniu czynności zmierzających do zaskarżenia wyroku. Biorąc pod uwagę zeznania Waława N., iż został pouczone przez sędziego, że otrzyma wyrok wraz z uzasadnieniem w ciągu 7 dni, upływ trzech miesięcy od ogłoszenia wyroku do złożenia wniosku o jego doręczenie świadczy o "pewnej niefrasobliwości". Powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego Waław N. zaskarżył kasacją, zarzucając naruszenie przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na wynik sprawy (art. 393¹

KPC).

Sąd Najwyższy odrzucił kasację z następujących powodów:

Jak podano na wstępie uzasadnienia, Sąd Wojewódzki w Krakowie wydał wyrok w dniu 12 lipca 1995 r., a więc przed wejściem w życie ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189). W sprawie ma zatem zastosowanie art. 11 ust. 2 tejże ustawy, w myśl którego do złożenia i rozpoznania rewizji od orzeczenia sądu I instancji, wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z przepisami KPC w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną ustawą z dnia 1 marca 1996 r. na postanowienie sądu apelacyjnego oddalającego zażalenie od postanowienia sądu I instancji odmawiającego przywrócenia terminu do złożenia rewizji, środek odwoławczy nie przysługuje. W niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. Przepis ten stanowi, iż od orzeczenia sądu drugiej instancji oddalającego po dniu wejścia w życie ustawy rewizję lub orzekającego co do istoty sprawy przysługuje kasacja, z wyłączeniem spraw, w których według tej ustawy kasacja nie przysługuje. Stan niniejszej sprawy nie odpowiada dyspozycji tego przepisu. Zaskarżone kasacją postanowienie nie stanowi bowiem orzeczenia rozstrzygającego co do istoty sprawy. Rozstrzygnięcie takie jest zawarte w wyroku Sądu Wojewódzkiego z dnia 12 lipca 1995 r. Także nie ma zastosowania art. 11 ust. 4 powołanej wyżej ustawy. Zgodnie bowiem z tym przepisem postępowanie toczy się według przepisów tej ustawy wtedy, gdy orzeczenie sądu pierwszej instancji zostało uchylone przez sąd drugiej instancji, co w niniejszej sprawie nie występuje.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał kasację za niedopuszczalną, w związku z czym odrzucił ją na mocy art. 393⁵ KPC.

=====